

آغاز غزوه حمراء الاسد در سال سوم هجری قمری

یک روز پس از بازگشت پیامبر(ص) و یارانش از جنگ "احد" به مدینه منوره، رسول خدا(ص) به یارانش دستور داد، آن هایی که در جنگ احد حاضر بودند، لباس رزم بپوشند و آماده حرکت برای غزوه دیگر باشند.



یک روز پس از بازگشت پیامبر(ص) و یارانش از جنگ "احد" به مدینه منوره، رسول خدا(ص) به یارانش دستور داد، آن هایی که در جنگ احد حاضر بودند، لباس رزم بپوشند و آماده حرکت برای غزوه دیگر باشند.

با شکست سنگین مسلمانان در جنگ احد، به دست کفار و مشرکان قریش، احتمال جرئت و جسارت سایر دشمنان اسلام و شیخون آنان به مدینه، فراوان بود و همین امر، روحیه مسلمانان را تضعیف و روحیه دشمنان را تقویت کرده بود. ولی پیامبر اکرم(ص) با کاردانی و دور اندیشی ذاتی و خدادادی خویش، در صدد پیش گیری از تهاجم های احتمالی دشمن برآمد.

با این که بسیاری از مسلمانان مبارز و یاران پیامبر(ص) و خود آن حضرت، در جنگ احد، آسیب های زیادی دیده و به شدت زخمی و افتاده و تازه به مداوای زخم های خویش پرداخته بودند، پیامبر(ص)، آنان را به نبرد دیگری فراخواند و دستور داد تنها آن هایی که در احد شرکت داشتند، در این نبرد حاضر شوند و از پذیرفتن سایر مسلمانان و هم پیمانان آن ها خودداری کرد.

آن حضرت، سپاه خویش را آماده و تجهیز و به تعقیب مشرکان مکه پرداخت، تا آنان را بیابد و انتقام نبرد احد را از آنان بگیرد.

پیامبر(ص) تا سرزمین "حمراء الاسد" پیش رفت، ولی به مشرکان دست نیافت و خبر تعقیب پیامبر(ص) به اطلاع آنان رسید و از شدت ترس و رعب انتقام مسلمانان، بر رفتن خود شتاب کرده و هر چه سریعتر از مدینه دور شده و به مکه معظمه بازگشتند.

پیامبر(ص) بدون دستیابی به دشمن، به مدینه مراجعه نمود، ولی به هدف مورد نظرش رسیده بود و آن عبارت بود از ایجاد رعب و وحشت در میان مشرکان قریش و تقویت روحیه رزمندگان مسلمان و توجه و تنبه به سایر دشمنان اسلام.

به گفته واقفی، این غزوه از هشتم شوال، در سی و دومین ماه حضور پیامبر(ص) در مدینه، آغاز شد و رفت و بازگشت آن حضرت به مدت پنج روز به درازا کشید.

ولی، ابن حبیب بغدادی، تاریخ آغاز غزوه "حمراء الاسد" را شانزدهم شوال، ذکر کرده است.